

התהילים - הנשק הנצחי

רואים בחוש שבכל מקום ישראל עם קדוש יתפללו בו, 'אמירת תהילים' יהיה המפתח. במירוץ / בקבר רחל / בליז'ענסק / בראדין / ובכל מקום אשר דבר המלך מגיע...

בכל עתות צרה וצוקה בזמני שמחה והודאה בכל תפלת ציבור ובכל קהילות הקודש שופכים לבם כמים, באמירת פרקי התהילים אשר לדוד. הספר היחיד שמזמוריו לא מופסקים לרגע בכל העולם ובכל זמן, מפי אנשים נשים וטף וכו'.

כמה נחמה ומרפא מצאו בין עלוי הדוויים והנדכאים?! מה רב המזור ששואבים שבורי הלב ממילותיו הנשגבות?!... כמה נחלי דמעות של צער ושל שמחה רווה כל ספר תהילים?! לאיזו הזדככות והתעלות תשובה ודביקות עד כלות הנשמה זוכים דרך שירת מזמורי דוד מלכא משיחא?!

עד שזעליג מביין... הנשק היחיד שיכול לעזור לבנו הינו בהישג ידו ממש, נטל לידי את ספר 'התהילים', והתמלא כולו בתקווה ואמונה בישועה הטמונה במילים המוכרות, המחזקות והמצילות בכל מצב וענין.

עתה ליבו של ר' זעליג רגוע, סמוך ובטוח שהוא עשה את ההשתדלות המתאימה.

ז חשון תשפ"ג

ר' יניב אברך כולל משכמו ומעלה, כאשר הוא שב הביתה המועקה חודרת לליבו, שם ימצא את רעיתו בוכיה, בניב מוכר ומייסר: יניב יקירי! עד מתי נשב ונמתין? מתי נהפוך להורים מאושרים?! מתי יפציע קולו של תינוק את מנוחת הלילה?!

אין לו מה לענות, במקום לדבר הם לוקחים ספרי תהילים, בוכים בדמעות שליש עד שהרגישו את מזמורי התהילים אומרים כמתוך בת קול, קרובה ישועתכם לבוא...

ישיבת אוהבי תורה בני ברק

מנדי בחור מבוגר מתמיד ובעל מידות, מסיבות עלומות עדיין מצפה לזיווגו, מרגיש על סף ייאוש, ניסה את כל הסגולות, תרם לכל קרנות הצדקה המוכרים, התברך מהרבה צדיקים אך נראה ששערי השמים סגורים...

יום אחד הוא פגש את נפתלי ידידו מהישיבה, שהתבונן בתווי פניו של מנדי וזיהה מצוקה, אחרי שהקשיב לסגור ליבו, שאל בתום לב: ומה עם התהילים?!

איך זה יכול לעזור לזי? שאל מנדי בחזרה. ר' נפתלי הסביר לו עד כמה ספר התהילים מיועד לכל יהודי בכל מצב שהוא. מנדי קיבל את דבריו ואחז את הנשק הנצחי בידו, והזיווג ההגון כבר היה בדרך...

ז' אב תרצ"ט מונקא טאבור.

שמואל מרגיש שכוחותיו אזולים, החיה הנאצית הוציאה ממנו את כל רצונו לחיות.

בלילה בנוחו על הדרגש בצריף, התחילו שפתיו השסועים למלמל פסוקי תהלים מתוך זיכרון וכך נרדם לשינה טרופה.

פסוקי התהילים ישר השפיעו על שמואל, בקומו הרגיש שדם אחר נזרק בו, כך נזכר בימים שתלה את כל חיותו ב'תהלים', רצון החיים התחיל לפעום בו שוב, הוא זכה ב"ה לשרוד את אימי המלחמה.

כ"ג שבט תשע"ד

עופר מתהלך ברחוב לתומו, רטט בכיסו... על צג הפלאפון הוא מבחין במספר די מוכר. הפקיד בבנק מתקשר, ומנחית עליו את הבשורה. מצטער, באם עד הצהריים לא תפקיד בחשבון הבנק 150.000 ש"ח, העניין יתגלגל להליכים משפטיים שאת סופו עדיף שלא תכיר...

עופר מרגיש שאינו יכול יותר, מה עוד הוא יכול לעשות, 'מאין יבוא עזרי'?!... הוא נכנס לשטיבל מזדמן, ופתח ספר תהלים והתחיל לקרוא ברצף, וחש שכל מילה מיועדת בדיוק עבורו...

סיומו של הסיפור אינו בידנו, אין ספק שאם נגע בתרופה הפלאית 'התהלים' בוודאי שזכה לישועה.

י"ח סיוון תש"פ 00:43 בית החולים איכילוב.

זעליג יושב ליד מיטת יענקי - חביבו בן ה-8 ומחכה לתשובות מצוות הרפואה, על המשך הטיפול במחלה הנדירה. הוא ניסה את מזלו ע"י עסקן פלוני ואלמוני וכל מאמציו עלו בתוהו.

כלל ישראל יודעים ומאמינים ששורש כל הישועות שבעולם נמשך מדוד המלך ע"ה מחבר ספר התהילים השוכן בציון, הוא אשר נבחר למשיח ה' ונטמן בציון שבו בחר ה' ואיוה למושב לו, ושם אמר את רוב מזמורי התהילים ברוח הקודש, "דוד מלך ישראל חי וקים" ושפתותיו דובבות תדיר לישועת כלל ישראל, בוודאי כשזוכים ומסתופפים בציון קדשו, השמיים פתוחים לקבלת התפלות, נקח לעצמנו את התהלים ונתחבר למזמוריו הנפלאים ונפעל כל צרכינו לטוב לנו כל הימים.

כל מה שאמר הוד כספרו כנגדו וכנגד כל
 ישראל אמרו וכנגד כל העיירות אמרו
 (מדרש תרגומים י"ח)

ספרו של דוד

פנינים ועובדות מגדולו ישראל על ספר התהלים

לאן נעלם ספר התהלים של דוד המלך?!

שאל להבעש"ט מה בקשתך ומה שאלתך, עד חצי המלכות ותעש.

השיב הבעש"ט שהוא רוצה איזה ספר מהביבליאטק (ספרייה). נכנס להביבליאטק והלך ישר אל ארגז הספרים והוציא משם ספר אחד, אשר זה הי' ספר תהלים בכתב יד קדשו של דוד המלך עם השימוש תהלים וכפי שהיה אא"ז מדגיש, רואים מזה החשיבות של השימוש תהלים.

כשראה המלך מה שלקח לו הבעש"ט, אמר אילו הייתי יודע שאתה עתיד ליקח הדבר הזה בעד רפואת בתי, היה אצלו ספק השקול, אך ראה בזה המלך רוח הקודש (של הבעש"ט) עין בעין, ואם הבטיח מוכרח לקיים.

ואת ספר התהלים הזה בכתב יד קדשו של דוד המלך לקח עמו הבעש"ט בנסיעתו לארץ ישראל [מפי שמועה ממקור מהימן, שבכוונת הבעש"ט היה להגיד את ספר התהלים על ציונו של דוד המלך ולהחיש בכך את הגאולה העתידה, עדיין אין לנו את המקור המדויק להוספה זו, נשמח בכל מי שיוכל להמציא לנו את הפרטים ונפרסמם בס"ד].

כשהתחילו הנסיעה, התחיל הים לסעור ולזעוף, חלשה דעתו של הבעש"ט, ושלח אליהו הנביא לשאול משר של ים מה הוא מבקש, השיב שר של ים שהוא רוצה ספר התהלים בכתב יד של דוד המלך, מסר לו הבעש"ט הק' את ספר התהלים שימסרנו לשר של ים.

(עד כאן מתוכן הספר)

כידוע, זמן קצר לאחמ"כ פקד רוח סערה את הספינה ואיימה להטביעו שוב, והוכרח הבעש"ט למסור עוד לשרו של ים וכו' וכידוע לא זכינו להחשת הגאולה אז, כאשר חזר הבעש"ט אל ארצו ועירו מבלי להגיע לאר"י, השי"ת יעזרנו ויחיש גאולתנו בקרוב.

פעם בא (אא"ז) הבעש"ט לעיר אחד, והיה שורה שם מרה שחורה גדולה, ואף אחד לא היה ברחוב וכל החלונות נסתמו, נגש הבעש"ט אל דלת אחד שהיה עליו מזוזה, ודפק על הדלת, ושאל מה נעשה כאן, ואמרו לו שיכנס במהירות, והגידו לו שבתו היחידה של המלך היא גוססת, ועלה בדעת המלך שהיהודים הם בעלי תפלה טובים, ובכן גזר על היהודים שיתפללו בשבילה לפעול בשבילה רפואה, ואם לאו יגרש אותם מן העיר.

הבעש"ט צוה שילכו אל המלך ויגידו לו שיש כאן אדם שיכול לרפאות (את) בת המלך. אמרו לו, אבל מי שבא לרפאות בת המלך, אם אינו יכול לרפאותה, יהי אחת דתו להמית רח"ל, אפילו הכי פקד עליהם הבעש"ט שילכו ויגידו כדברים האלה אל המלך.

המלך השיב להבעש"ט שיכנס אל בתו אשר באותה השעה כבר עמדה במצב של גסיסה, ולפני שנכנס הבעש"ט אל בת המלך, (כאשר היה רגיל אא"ז זצוק"ל לספר), קשר ידיו ופניו שלא היה נראה אפילו שעררה אחת אף מזקנו בחוץ.

ונכנס אצלה ואמר לה 'איך ישראל בן ר' אליעזר בעל שם טוב, ישראל בן שרה בעל שם טוב הייסט אויפצומאכן די אויגן' (אני ישראל ב"ר אליעזר בעש"ט, ישראל בן שרה בעש"ט מצווה לפתוח את העיניים), פתחה עיניה, שוב אמר 'איך ישראל בן ר' אליעזר בעל שם טוב, ישראל בן שרה בעל שם טוב הייס דרך צו זיפן' (כנ"ל - מצווה עלייך להתיישב), וישבה, 'איך ישראל בן ר' אליעזר בעל שם טוב, ישראל בן שרה בעל שם טוב הייס דרך צו בעטן א טרינק וואסער', (כנ"ל, מצווה עליה לבקש כוס מים לשתות), ובקשה מים.

כשראה המלך שנתרפאה בתו, כי ראה איך שזה נס לגמרי למעלה מן הטבע,

[מוגש בזאת כמענה לשאלה א' בגליון הקודם מתוך מדור 'לדעת את דוד']

מקור: ספר אמירה נעימה לאדמור"י בית סקאליע נכדי הבעל שם טוב, תודתנו נתונה להרה"ח ר' ישכר דוב רינגל שליט"א מחשובי וכבדי בית סקאליע שהעמיד לידינו המקור והמהדורה המדויקת, תשואות חן חן לו.

זכות הגליון וההפצה מוקדש

לעילוי נשמת ה"ה דינאר בן לורי ופלורה ז"ר

ג'לב"ע י' שבט

לעילוי נשמת ה"ה גרעין בן שרה ז"ר

ג'לב"ע י' שבט

לעילוי נשמת ה"ה לייאן יהודה בן אג'ני סינורה ז"ר ג'לב"ע י"ט שבט

רחם בחסדך על עמך צורנו

נדר ציון משכן כבודו כי עיקר שכינת כבודו בציון
 עיר דוד... וכל הנרצות בציון.
 (הרוקה)

קברו של דוד

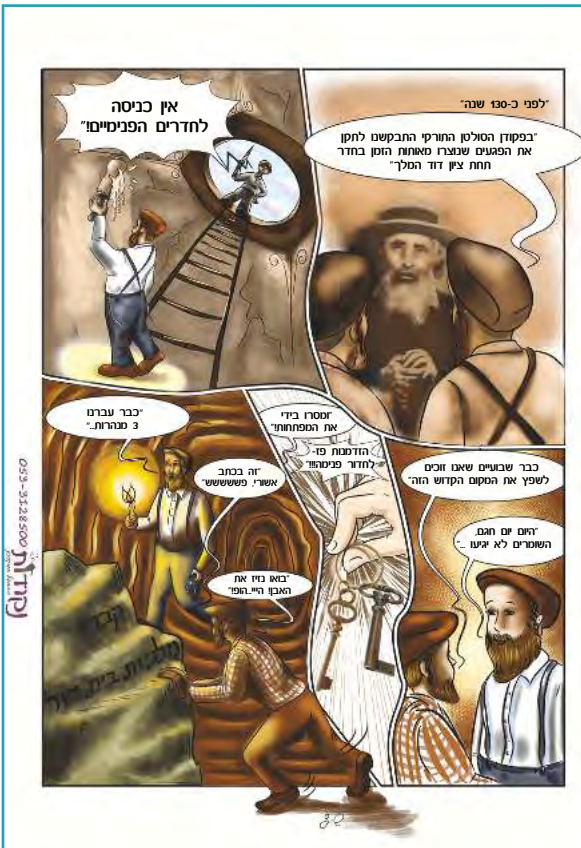
קורות הימים בקברי דוד ושלמה ומלכי בית דוד

מה נרא המקום הזה

לפנינו תיאור מדויק מהביקור הנדיר והמבהיל בפנים מערת קברי מלכות בית דוד לפני מאה ושלושים שנה שנרשמה בדיוק רב בידי המבקרים אשר הביאו עדותם לפני גדולי ירושלים ביניהם הרה"ג ר' חיים יצחק רפפורט זצ"ל המגיד מוילקומיר ורבה של ירושלים השרף הגורא מבריסק רבי יהושע לייב דיסקין זי"ע ועל ידם נרשמה לדורות. אין זה כי אם בית אלוקים וזה שער השמים.

הם התחילו במלאכתם תוך שמירה אדוקה הם ירדו את 12 המדרגות שהובילו אל המערה הפנימית, שם ראו את המערה הראשונה שתחתיה יש בה תשעה עמודים שלשה באמצע ובצדדי המערה גם כן שלשה שלשה ובצד דרום של המערה וכל הכתלים נראים כמראה פארצילארק שנתקלקל במקומות מרוב יושנו, ותקנו הכל היטב, ואח"כ ראו עוד חדר פנימה ובאמצעיתו מחיצה מבודלת מכותל לכותל ומראה הכסף. וכך המשיכם עבודתם למשך שבועיים, בהם קנו את השומרים שאט שאט הורידו את רמת הפיקוח ואף מסרו בידם את מפתחות הכניסה למערה.

באמצע העבודה הצבעים שמים לב שהשומרים עזבו אותם, הם נכנסים בחיל ומורא למערה הפנימית, לא לפני שהם מוודאים שאף אחד לא שם לב אל מעשיהם בהפתעה, כשנכנסו, נשימתם נעתקה לרגע, אכן, זהו המקום!

הם ניגשים בחיל ורעדה אל הקודש, אך עיניהם הסתנוו מהאור שבקע מהמערה... הכל השרה סולטן הטורקי פקד שצריך לרדת לתקן את הקירות של היכל המערה שלים עומדת הרצה העליונה הוא הוראה לשר העיר שידאג לביצוע ההוראה, השר שלח לקרא לר' יוסף ור' אריה לייב פוירעס (פורת) ז"ל אב

שעסקו במלאכה זו והיו מומחים בציון וכיור, וציווה עליהם לחזק את פתח הכניסה למערת דוד המלך הפנימית.

הם ניגשו לעבודה בחיל ורעדה כששר העיר המופקד עליהם, הגביל אותם עד היכן ללכת והזהיר אותם שלא יהינו לצעוד אף לא פסיעה אחת יותר ממה שהתיר להם, ובאם יתברר שעברו על הוראתו הם מסתכנים בעונש מוות. וכדי לוודא שיעמדו בהוראתו העמיד עליהם שני שומרים שישגיחו על צעדיהם.

יום אחד במהלך עבודתם, הם שמו לב שאין עליהם שומר ומשגיח, מיד סגרו את פתח המערה שלא יתוודע דבר מעשיהם, ונכנסו בחדרת קודש אל פנים המערה. עם כניסתם ראו שיש באמצע חדר המערה - פתח לכניסה למערה נוספת. הם שמו לב שבתוכה יש אבן

המשך בעמוד הבא <<<

כיון חדר ה' בעיון אזור ל' משוב ל'.
 שם אנמח קרן ל' דוד ע' כרני נר ל' משיח.
 (ת' ר' ל' ק' ל')

קברי של דוד

קורות הימים בקברי דוד ושלמה ומלכי בית דוד

המשך ממעמד הקודם <<<

ישי" ובצד שני "דוד מלך ישראל" מיד נפלו על פניהם ואמרו שם כמה פרקי תהילים.

בפתח השני לא נכנסו אך ראו מבחוץ שמונח שם חרב פיפיות כחמש אמות ארכו, ולצדו שרביט שבתוך ידו קבוע אבן טובה מאירה.

מיד בצאתם יראו גלגול סודם ובאו לספר את לשרף המהר"ל מברייסק זי"ע אשר ראו עיניהם והמגיד מוילקומיר זי"ע העלה את דבריהם על הכתב.

ר' ישראל פורת נכדם של הצבעים אשר חקר את קורותיהם, הוסיף עוד פרט מעניין מאשר שמע

מסבו, שלאחר שירד ברשות הממלה העותומנית לתוך קברי מלכי בית דוד זי"ע לציור, וכיור, ומרן המהר"ל דיסקין זצ"ל התענין בדבר ושלח לקרוא לו וחקר על מה שראה שם ואמר לו סבי ז"ל כי נדמה לו כדמות על ספר תורה על קבר אחד, ואמר מרן ז"ל נראה שזה משכבו של חזקיה המלך ז"ל שאמרו חז"ל שהניחו על ספר תורה על קברו

(ב"ק י"ז ובאיכ"ר פתיחתא כה)

"באמת שכל

המקומות הקדושים המקובלים מדור דור המה נאמנים ומצודקים ואמתיים מעצמן, ואינם צריכים לשום עדות, כל שכן וקל וחומר שהעידו על זה עמודי עולם כהרמב"ן ז"ל והאר"ל ומהר"ם חאגיז ז"ל, וכל מי שיתעקש ויעמוד בדעתו הראשונה להטיל ספקות באחד מכל המקומות הקדושים הנזכרים עדותם של הנ"ל וגם יגלה דעתו וספקותיו לזולתו, הוא בכלל שוטה, רשע וגס רוח, ובכלל מונע את חבירו מלעשות מצוה להתפלל שם".

שהיא כעין מגורה עם חריטות - עליה נכתב בכתב אשורית 'קברי מלכות בית דוד' - קברי למעלה ומלכות בית דוד למטה.

הם התחילו להוציא את האבן ולהזיזה ממקומה, ומצאו תחתיה בור ובתוכה יורדים מדרגות תלולות המובילות למערה נוספת.

הם ירדו במדרגות ומצאו שם במערה כעין ארמון, עם עמודים המקיפים אותה מסביב מצופים כסף למטה וזהב למעלה ומהצדדים מצאו עוד שני דלתות לחדרים אחרים, הם פתחו אחד מהם וגילו חדר גדול וריק עם

פתח לצידו אשר מעליו לוח, עליו נכתבו אותיות של זהב בולטות בכתב אשורית, אך מחמת הגובה לא הצליחו לקרוא כי אם את השורה התחתונה ושם נכתב: מה גורא המקום קדש קדש קדש...

הם התלבטו אם להמשיך או לא, לבסוף אזרו אומץ ונכנסו בחרדה גדולה. בעמדם בפתח מצידו הפנימי כמעט הסתגורו מהאור שבקע מולם. אור שדמה לאש בוערת, מרוב תדהמה נשאו לעמוד על עומדם זמן מה

ולאחר מכן הרהיבו עוז להיכנס פנימה, ושם ראו מולם באמצע החדר ארבע עמודי שיש מצופים זהב מלמעלה וכסף למטה ושיש באמצע, בין עמוד לעמוד היה מוקף חוטי נחושת ובאמצע החדר עומד מיטה של זהב ועליה כמו מצע עשויה כעין רשת ועליו עומד ארון ועליו מכסה ארוג אשר עליה מצוייר צורת מגן דוד בשמונה קרנות, ובתוכו כתוב "דוד" וכתר זהב משוּבץ באבנים טובות שהוא זה שסיגורו ושם עיניהם בכניסתם, הם הרימו את המכסה ושם ראו בצד אחד כיתוב "דוד בן

(אדמת קודש מהמגיד מוילקומיר בשם המהר"ל דיסקין)

[מוגש בזאת כמענה לשאלה ב' בגליון הקודם מתוך מדור 'לדעת את דוד']

בן דוד עבדך יבוא ויגאלני רוח אפיני משיח רה.

אין ישראל הוציאו אותם ממצרים שנים מלכות ברת דוד וביד המלך (י'קו"ש שמואל ק"ו)

לבקש את דוד

הציפייה לגאולה והתגלות משיח בן דוד

הציפייה לגאולה במשנת החפץ חיים

יותר מזה מצינו דאפילו על תלמידי חכמים הלומדים בקביעות ומחבבים את התורה הקדושה יש עליהם קצת תרעומת על מה שאינם מצפים שתחזור מלכות שמים למקומה! כדאיתא בפסיקתא רבתי (מאמר גילי סי' לד) אמר הקב"ה לצדיקי דור ודור: לא יפה עשיתם שחיבתם לתורתי ולא ציפיתם למלכות! שבועה היא מלפני מי שמחכה למלכותי אני מעיד בו לטובה! הרי שרצון הקב"ה שנחכה למכות שמים שתחזור למקומה. (ליקוטי אמרים פרק י"א)

השמחה הגדולה בגאולה

ואכן אצל החפץ חיים ראו ביתר שאת את הציפייה לגאולה כפי שסיפר הגאון ר' יוסף שלמה כהנמן זצ"ל מייסד וראש ישיבת פוניבז' ששהה כמה ימים במחיצת החפץ חיים מבוקר ועד ערב, ובמשך כל אותם ימים דיבר החפץ חיים זי"ע כל הזמן (חוץ מזמן הלימוד) רק על צרות כלל ישראל ובכה ללא הרף ושפך דמעתו כתינוק ממש, וראו איך שכל כולו נתון לכאבה של כלל ישראל.

אך אח"כ היה מתחיל לדבר על הגאולה העתידה והנחמות שיהיו בעז"ה, ואז צהלו פניו, וממש זהרו באופן שאי אפשר היה להכירו, והרגישו בחוש איך שהוא חי את האושר והשמחה שבגאולה העתידה, ועל הטובה שתהיה בגשמיות ובעיקר ברוחניות בקרבת ה' בשכינה ובבית המקדש.

גודל אמונתו וציפייתו בפועל

וכך היה מדבר על הגאולה מדי יום כפי שהעיד תלמידו ר' אברהם קאסאווסקי זצ"ל שהיה בקרבתו כמה שנים: בעניני הגאולה היה הח"ח מדבר עמנו כל יום, הח"ח היה יחיד בדורו בחכותו לגאולה, ובעניני זה היה יחיד לא רק בדור זה, אלא גם בדורות שלפנינו, וראינו עליו איך שהוא מצפה לגאולת ישראל וכו' בדיוק כמו שאני יודע שאורח עומד לבוא אלי, עומד אני על אם הדרך ומצפה לו! (שיחות הח"ח עמ' ק"ז)

כך צריכה להיראות הציפייה האמיתית והלוואי שנהג כך גם אננו ונלך בעקבותיו ואז נזכה בקרוב לגאולה השלימה והתגלות משיח בן דוד בב"א.

חכה לו כי בא יבא

כל אחד ואחד רוצה לראות את המשיח ולזרז את הגאולה אך לפעמים אנו שוכחים שבידינו להחיש את ביאת המשיח כדבריו הבהירים של מרן החפץ חיים זי"ע: אם נחכה למשיח הוא בוודאי יבוא ואל יאחר וכמאמר הנביא "חכה לו כי בא יבוא" משמע אם תחכה לו יבוא תיכף ולא יאחר, וכמו ששמעתי על גאון אמיתי אחד בדור שלפנינו שחפצה עיר אחת לקבל אותו כראב"ד בעירם ולא רצה לקבל עליו משרת הרבנות, וכשבאו שני אנשים ואמרו לו: רבינו, יידע הוד כבודו כי שלשים אלף יהודים ממתנים לביאתו! כשמעו דברים אלו, אמר להם, אם כן הדבר, אני מקבל, ותיכף לבש בגדיו והלך איתם... עיין שם המשך דבריו על חובת צפייתנו לקרב את ביאת המשיח.

יבקשו מלכות ה'

ואף אם אנו מחכים למשיח אין די בזה, צריך לדעת על מה מחכים, ולחכות לדבר הנכון כדברי החפץ חיים שם: אמנם נראה בפשיטות דאנו צריכים לחכות לביאת משיחנו היינו כדי שיתגלה כבוד מלכות שמים בעולם, וכמאמר הכתוב "והיה ד' למלך על כל הארץ", ואז ממילא יתוקן כל דבר גם בגופנו ונשמתנו. ולהוציא מכך שלא מספיק שנצפה לישועה רק כדי שנסתלק מן הצרות המתרגשות ובאות לעולם, ונבוא לארץ ישראל שהיא זבת חלב ודבש ושם יהיה טוב לנו, דבאופן כזה אדם מצפה רק לטובת עצמו, וזה כוונת הכתוב "חכה לו" לו דייקא, רצה לומר לכבודו, דאז בוודאי יבוא ולא יאחר, ועל זה אנו צריכים לצפות, וזה צריך שתהיה עיקר צפיתנו, ועל זה נהיה נתבעים בשאלת ציפית לישועה.

וכן איתא בילקוט איכה: בשעת חורבן הבית אמר יצחק לפני הקב"ה: "רבונו של עולם שמה אין חזרה לבנים? השיב לו הקב"ה: אל תאמר כך, יש דור שהוא מצפה למלכותי מיד הם נגאלים."

בעניני הגאולה היה מדבר עמנו כל יום, החפץ חיים זי"ע כל הזמן (חוץ מזמן הלימוד) רק על צרות כלל ישראל ובכה ללא הרף ושפך דמעתו כתינוק ממש, וראו איך שכל כולו נתון לכאבה של כלל ישראל.

לפנינו קטע מתוך תפילה שחיברו הקדמונים בזעקתם אשר שלחו מירושלים אל בעל המעבר יבן זי"ע א, הבה נקבע לשפוך נפשנו בו בידענו חובתנו המוטלת עלינו:

אנא ה' חסאנו אנהנו ואבותינו. ואמרנו אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בכו' ישי. ועתה שבנו ונחמנו ונתחרטנו ונשלישם בפושנו. את ה' אלקינו. ואת דוד מלפנו. ובית קדשנו ותפארתנו. פכתוב אחר ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלפנם ויפחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים.

מלך המלכות והנחמדת והטובות שהקב"ה מביא על ישראל
 מלכם מציון: בנים, חיים, פרנסה, ישועה, וישיבה (ויקרא רבה ב"ד, ד)

ישועות דוד

ישועות מציון בקברי דוד ושלמה ומלכי בית דוד

דוד המלך היה השרדן

לפנינו סיפור ישועה, מתוך הקלטה נרגשת שנשלחה למערכת, כמוה נשמעים רבות, וביותר אצל אלו שקבעו תפילתם שם וחזו בעיניהם ישועות נשגבות, למחותן הראשי כבר היה נראה שהסיפור יגמר אחרת, אבל בזכות התפילה אצל דוד המלך מיהרה הישועה לבוא.

'ישיבה' שבעצם כבר עונה להגדרה של כולל, הגם שרוב הלומדים שם הם בחורים, רובם ככולם, יש להם סדרי לימוד בבוקר, ואחרי הצהריים הם עוסקים בלימודי חול בכשרות, הנה הצטרף למסגרת זו בעצתו של הרבי שליט"א שעקב אחרי הדברים מקרוב.

יום אחד אני מקבל טלפון מאיזה אברך צעיר צ'יק, שאני לא מכיר, הוא הציג את עצמו בשם ש. ג. הוא חתן בעיר... אצל משפחת ט., והוא מספר לי שפגש את הנהן שלי במסגרת הנה"ל, - אני לא יודע בכלל איך הוא הגיע לשם, - והוא עשה לו רושם טוב, והוא מעוניין להציע לי שידוך עבור גיטתו.

החלפנו פרטים, ומהתחלה זה התחיל לרוץ, ראיתי שזה ממש שידוך מהשמיים, ראיתי בעיניים שדוד המלך היה פה השרדן, כל השידוך הזה, המהירות הזו, זה לא היה הגיוני. כל זה היה בתחילת העומר, הם כבר התחילו להיפגש. ובנתיים בין ל"ג בעומר לשבועות אני ואשתי נסענו לחו"ל, ואז הם החליטו לסגור...

מיהרנו לחזור, רצנו מהשדה תעופה לקנות כמה דברים ונסענו לווארט, כאשר התאריך המופלא יוצא בערב שבועות לפני ההילולא של דוד המלך!

לא יכלתי להאמין למה שקורה בכלל, אולי זה נשמע קצת ככה סיפור פשוט, אבל אני הרגשתי ממש שזה היה של בזכות ובכח דוד המלך בקריאת ספר התהלים על ציונו ארבעים יום, אין לי איך להסביר את זה אחרת. זכותו הגדולה תעמוד לנו.....

לפני כמה שנים התחלתי לבוא די בקביעות לקבר דוד המלך, השתדלתי מדי פעם לעשות 40 יום בציון ותמיד ראיתי ישועות, יש לי כמה סיפורים שקרו איתי באופן אישי שם, פנה בסיפור הזה ראיתי את הישועה למעלה מהטבע...

חורף קשה של תקופת הקורונה, הנהן שלי למד אז בבי"ב בישיבה מוכרת וידועה, ופתאום, כרעם ביום בהיר מצאתי את עצמי עומד בפני שוקת שבורה, קדם לכך שבסוף השנה החולפת, הנהלת הישיבה סגרו את השיעור מבלי להודיע להורים והתלמידים, קבוצת בחורים ברובם בני עשרים ביניהם הנהן יקיר שלי, מצאו את עצמם ברחוב בלי ישיבה, רק לחשוב על מצב כזה, צמרמורת חולפת בגווי... אם לא היה די בכך שהוא נמצא בלי מסגרת, הפסיקו להציע לו שידוכים, נסיתי לדבר עם שדכנים פה ושם, דברתי עם רבנית חשובה העוסקת בתחום השידוכים, היא אמרה לי: הם הבחורים האלה ילכו לעבוד ועד גיל 30 הם לא יתחתנו, ובסוף יתחתנו עם איזה... ככה במילים האלה...

בקיצור, הייתי אובד עצות, לא ידעתי מה לעשות והתחלתי להיכנס לחץ...עד שכמה חודשים אחרי כל הסיפור החלטתי לעשות מעשה, העצה והכיוון כבר היו מוכרים לי... החלטתי שאני עושה 40 יום בדוד המלך, כך עשיתי זאת פעמיים רצופות...

תוך כדי שכבר החלטתי על הקבלה הנה"ל, הקב"ה כבר הקדים רפואה למכה, הנהן שלי שמצא את עצמו בלי ישיבה, נכנס למסגרת

(הפרטים המלאים שמורים במערכת)

ניתן להשתתף בפעולות
 ובהוצאת הגיוני

ויצא לאור על ידי מוסדות "קבר
 דוד המלך"

מוקד ישועות מציון:

18-644-02 (השארת הודעה)

פקס: 15-644-18

אימייל: do26441818@gmail.com

העברה לחשבון בנק פאני (52) סניף 177 ח-ן
 152854

נדרים פלוס/קהילות

ע"ש "מוסדות קבר דוד המלך".

העוסקים בס"ד מעל 11 שנים לחיזוק הצביון הרוחני במקום בהאדרת קול התורה והתפילה בכל ימות השנה על ידי ארגון משמרות תהילים זוה"ק, כולל חצות לתורה ותפילה ועוד מגוון פעולות כראוי למקום קדוש זה.

בימים א-ה הציון פתוח בין השעות: 01:00 - 23:00
 בליל שב"ק נסגר שעה לאחר צאת הכוכבים עד שעה לפני הניץ. בליל שישי מוצ"ש פתוח רצוף. במקום מתקיימים כל מיני התפילות. תפילת שחרית בניץ החמה.